

KRÖNIKA

Maj 2011

av Caj Köllmalm

Samtliga foton på detta uppslag:
Daniel Köllmalm

Musiksmak.

Smaka på det ordet en stund.

Smakar det bra?

Vad är egentligen bra musiksmak? Vad är definitionen?

Hallowed Magazine skriver dagligen recensioner där vi säger att viss musik borde vara kriminell att göra, medan annan borde vara kriminell att inte tycka om. Så - sitter vi med svaret på denna fråga?

Självklart inte!

Hallowed har inte mer svar än någon annan, allt vi gör är att ge uttryck för våra åsikter och hur vi tycker, vilket inte alls är menat som någon form av facit. Många gånger skiljer sig också smaken oerhört mycket bland oss som skriver. Det finns gott om exempel på när vi tyckt olika då vi recenserat samma eller snarlika skivor, men också några exempel på när vi tycker likadant.

Dem säger att smak är som en bak - alla har en och den är delad. Så vad ger någon av oss rätten att döma och fördöma andras skivor som någon/någ-

ra lagt ned dagar, veckor, månader på att göra? Ja egentligen ingenting, mer än rätten att få säga vad vi tycker här i livet.

Yttrandefriheten.

Ingen tvingar någon att lyssna, ingen på Hallowed försöker ge sken av att vår åsikt är mer värd än någon annans. Vi bara skriver som vi tycker och vill. Lyssnar någon så jätte kul! Lyssnar ingen, skit samma. Det är inte det viktiga. Inte för oss själva i alla fall.

Så vad är det som gör att jag väljer att lägga min tid, intelligens, kompetens och energi på att skriva om något så odefinitivt som musik? Ett område där det verkligen inte finns några rätta svar och där alla tycker olika?

Svaret är väldigt enkelt. Jag älskar musik! Jag älskar att skriva! Jag älskar att skriva om musik!

Jag spenderar gärna min tid tillsammans med band - nya som gamla - och skriver lika gärna ett par rader om dem. Inte för att berätta för någon vad

ni borde lyssna på. eller för att bandet ska veta vad dem gjort rätt och fel. Eller för att jag är ute efter något med det, utan för att jag vill. För att jag kan. Därför att jag främst gör det för mig själv. Jag vill uppfylla något för mig, jag strävar inte efter att vara något för någon annan. Visst uppskattar jag att folk läser det jag skriver, och ännu mer när folk hör av sig med synpunkter - vem det än kan vara och vad ni än tycker (så länge det finns något vettigt i det som skrivs - obefogat hyllande eller kritiserande utan konstruktivitet är totalt ointressant) - men det är inte för någon annan än mig jag gör det. Och jag förväntar mig inte att bli rik, känd eller älskad av det. Jag ser det som självuppfyllande.

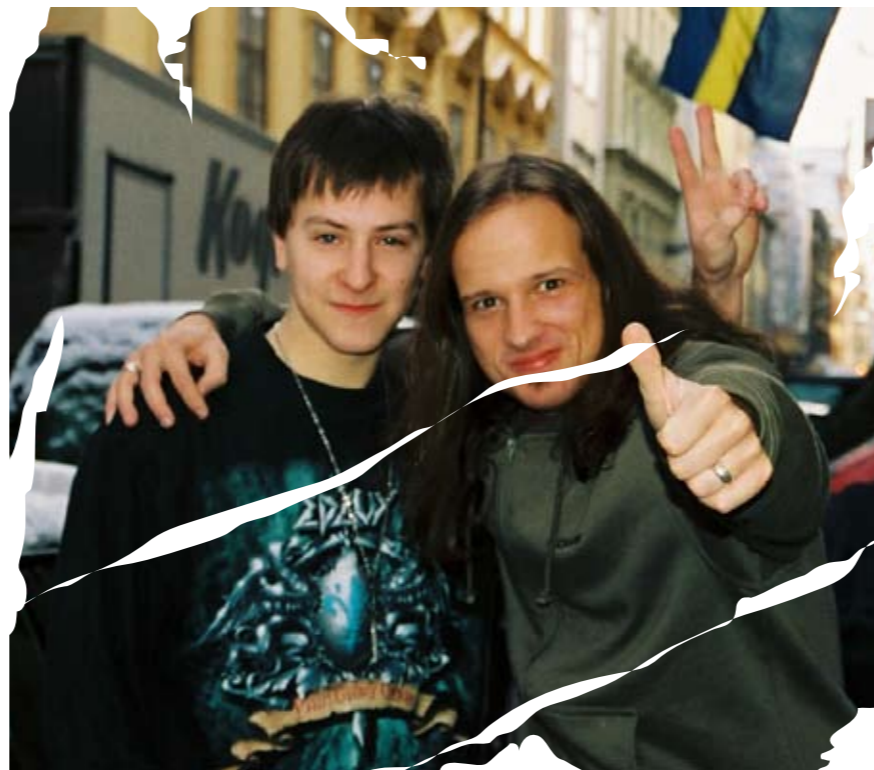
Nästan som terapi.

Det får mig att må bra. Jag är aldrig så glad som när jag kan skriva för Hallowed. Det var nog därför jag var så olycklig när jag inte kunde, hann eller orkade under några tuffa år under de senaste åren.

Inte för att jag tror ni bryr er verkligen. Dvs om jag är lycklig eller ej.

Jag vet inte vilka ni är, varför ni följer Hallowed, om ni ens följer Hallowed eller hur ni hamnat här. Men det är klart jag hoppas att ni uppskattar det jag skriver. Det handlar ju trots allt inte om att bara kläcka ur sig en massa skitsnack där jag säger och hyllar band, det handlar trots allt om att det ska vara intressant, givande och roligt att läsa Hallowed. Det är också mitt mål.

Det är därför mina recensioner ofta innehåller hinkvis med referenser till fakta, populärkultur och andra saker. Det gör det roligare för dig att läsa (förhoppningsvis) och för mig att skriva. Det är inte roligt om det bara är en massa svammel, någon form av forskning bör det väl ligga bakom? Förutom att lyssna på skivorna tiotalet gånger förstås. Och det är inte heller roligt för någon om allt som står är en massa oförklarad sågande eller gnällande på saker utan att säga varför man tycker så (eller hyllande). Då kan man lika gärna bara lyssna på smakproverna som alla band lägger upp själva. Jag tror inte folk läser recensioner för att få reda på vad man ska

Foton från 2002-2004. Foton från Halloweds arkiv
Bild 1: Caj (nedan) och f.d. Hallowedredaktör Silfver efter utgivningen av Hallowed #1. Bild 2: Cajbild från Hallowed #1. Bild 3: Caj och Sammet efter intervjun som hamnade i Hallowed #5. Bild 4: Caj på bild från Hallowed #3. Bild 5: Caj med Gisen i från Hallowed #4. Nedan: Skivor nämnda i krönikan.

satsa på och vad som ska ratas, jag tror man läser en recension för att det är intressant att läsa en recension. För att det är underhållande. Trots allt läser man oftast bara recensioner på sådant man hört eller hört talas om, det ser vi i statistiken på Hallowed också. Så fort ett band som Children of Bodom, The Haunted, Uriah Heep, Whitesnake eller Magnum får publicitet skjuter läsarstatistiken på specifikt deras texter i höjden.

Det är inte för att folk ska ta reda på om skivan är bra eller dålig, det är för att folk vill kolla om man tycker likadant som dem eller vad man inte håller med dem om och jag tror även för att läsa någonting välskrivet och intressant. Vilket förstås är tråkigt då man kommer till Hallowed.

Hallowed har nog aldrig innehållit någonting välskrivet. Kanske intressant - trots allt brukar vi trycka in lite användbar information i våra recensioner. Som ni som läst recensionen på Enbounds debutskiva som säkert nu kan rabbla en massa me-

ningslös fakta om guld eller den som tog sig igenom The Poodles som kan lista hundraser i evigheter i framtiden. Eller för alla latinälskare där ute, läs recensionen på Legio Mortis 'The Human Creation and the Devil's Contribution'.

Smaken däremot. Ja, den kan diskuteras i evigheter. Man kanske kan tycka att när tillräckligt många s.k. "experter" är överens så är en skiva bra, men vad är det som gjort dessa till "experter"? Vad är det som gör dem kvalificerade nog att uttala sig om det vi tycker om verkligen är bra eller inte? Det är väl bara vi själva som kan avgöra en sådan sak. Och eftersom jag tror de flesta är överens om att musik som väldigt många gillar sällan är den bästa (vem skulle t.ex. nominera Britney Spears till världens bästa musik?) så finns det inga rätta svar när det kommer till musiksmak. Det vi gillar är det vi gillar och det är den bästa musiken i världen, för oss. Vad andra tycker är egentligen fullständigt meningslöst att diskutera.

Många tror att bara man lyssnar på musik till-

räckligt mycket kan man lära sig gilla allt. Det trodde jag också länge. Men det är inte sant!

Jag skulle aldrig kunna lära mig gilla ett band som I Shalt Become, hur mycket jag än lyssnade på dem. Eller Kaoteon. Eller något annat band jag såg vid sulorna. Så enkelt är det. Det betyder emellertid inte att du inte kan gilla bandet. Att du skulle tycka likadant nödvändigtvis.

Mina åsikter, mina recensioner, mina ord. Dem står för mig. För vad jag tycker. Det är bara sant för mig. Förhoppningsvis finner någon annan dem underhållande, hjälpsamma eller inspirerande, men det är inga universella sanningar eller representativt för någon annan än mig själv. Så håller du inte med? Det kommer hända. Förr eller senare kommer vi tycka olika om skivor och när det händer så hetsa inte upp dig. Tänk bara på att det är så han tycker, den idioten, men det gör det inte sant för det. Jag behöver inte skicka hatmail och säga att någon är en idiot bara för de inte tycker som mig. Jag behöver inte bojkotta den recensentens texter i framtiden. Så

länge texten är intressant och du får en motivering till varför personen gillar eller ogillar något du inte håller med om så har ju denne gjort sitt jobb.

Så oavsett vad du har för smak gillar du alltid en typ av bak. Men det är inte domarna som avgör vilken flicka i Miss Universum som du tycker är vackrast. Inte heller är det jag eller någon annan recensent som bestämmer vad du ska gilla och ogilla.

Hallowed Magazine försöker inte ge några svar - vi försöker bara vara underhållande medan vi ger terapi till oss själva. Försöker men misslyckas kanske. Men nio år av misslyckande har förhoppningsvis givit något till någon i alla fall. Och har vi gjort det har det varit tillräckligt med skäl för att göra det och för att fortsätta.

Fortsätt höra av er med vad ni tycker om det vi skriver! Oavsett vad ni tycker hjälper det oss i vårt fortsatta skrivande att inspireras av folk som älskar och hatar det vi gör.

Tack för den här gången!

CAJS KRÖNIKA